

פורים

ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנזי המלך ביהודים

ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנזי המלך ביהודים לאבדם הקשו המפרשים מפני מה היה צריך מרדכי לספר לאסתר על 'פרשת הכסף', ולשם מה צריכה אסתר לדעת שהגזירה היתה בגלל 'פרשת הכסף'.

ביאר הגרי"ז סולובייציק מבריסק, דהנה כתיב(אסתר ז, ד): "כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד", וביאר הגר"א דאחשורוש נתן להמן את עם ישראל בתורת מכירה, וכדכתיב (אסתר ג, יא): "הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך". פירוש, במתנה ולא אמר "מחול לך", כי אני נותן לך הכסף כאילו התקבלתי ועתה אני נותן לך, וזה שאמרה 'כי נמכרנו אני ועמי' עכ"ד.

והוסיף הגרי"ז, אולי יתכן שבאמת הוא לקח הכסף כדי שתחול המכירה, ורק אחרי שחלה המכירה החזיר לו הכסף, וכדכתיב 'הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך'. ונמצא לפי"ז שהיו כאן שני ענינים: א: מכירת היהודים להמן. ב: וגם הגזירה 'להשמיד ולהרוג'.

וא"כ אין הדבר תלוי באחשורוש ולא שייך להשפיע עליו כדי שיבטל את הגזירה, כי הגזירה תלויה בהמן שנהיה הבעה"ב על ישראל, וממילא לא תעמוד לה זכותה שהיא מלכה. וזהו מה שהתכווין מרדכי לומר לאסתר 'את פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול', כדי שתדע שנמכרו כל היהודים להמן.